

THE NEW YORK TIMES BESTSELLERS

**ROBERTS
KREISS
BĪSTAMĀIS
CILVĒKS**

**ČETRSIMT LAPPUŠU NERIMSTOŠAS SPRIEDZES
THE WALL STREET JOURNAL**

ROBERTS
KREISS

BĪSTAMĀIS
CILVĒKS

**ROBERT
CRAIS
A
DANGEROUS
MAN**

ROBERTS
KREISS

BĪSTAMĀIS
CILVĒKS

KONTINENTS
RĪGA

UDK 821.111(73)-31
Kr 454

Copyright © 2019 by Robert Crais
G. P. Putnam's Sons
An imprint of Penguin Random House LLC
Penguin supports copyright

Robertas Kreisa romāna "Bīstamais cilvēks"
publicēšanas tiesības pieder
"Apgādam "Kontinents""

No angļu valodas tulkojusi Liene Akmens
Vāka dizains Artūrs Zariņš
Vāka foto © pixabay.com

ISBN 978-9984-35-985-4

© Tulkojums latviešu valodā,
mākslinieciskais noformējums,
"Apgāds "Kontinents"", 2020

*Manam draugam Kimam Stenlijam Robinsonam,
aculieciniekam "Ubaga banketā"*

Pateicības

Šim romānam tapt palīdzēja mans redaktors Marks Tavāni. Paldies par pacietību, iedziļināšanos un atbalstu.

Mana korektore Patriša Kreisa manuskriptā urbās ar nesatricināmu atdevi un panāca, ka autors izskatās labāks nekā ir patiesībā. Paldies!

Pateicos savai neparasti talantīgajai komandai Patnema izdevniecībā – Aivanam Heldam (priekšniekam), Meredithai Drosai (brīnumdarei), Elenai Hēršijai (publīcītes burvei) un Kārenai Finkai (par ieguldījumu manu iepriekšējo darbu tapšanā). Tāpat paldies reklāmaģentei no literāro aģentu un mediju pakalpojumu aģentūras "Kima no Losandželosas" Kimai Dauerei, kura ir spējīga autora dēļ ne reizi vien apgriezt zemi ar debesīm otrādi.

Vēl pateicība par ieguldījumu un ticību pienākas spožajai komandai maniem izdevējiem Apvienotajā Karalistē, proti, Saimona un Šustera izdevniecībai – Īanam

Čepmenam, Enai Perijai, Sūzenai Babono, Džo Dikin-
sonai, Betanai Džonsai, Heilijai Makmalanai, Ričardam
Vlietstram, Džemmai Konlijai-Smitai un Džesikai Be-
ratai.

Tāpat paldies maniem aģentiem – Āronam Prīstam
un Lūsijai Čaildsai no Ārona Prīsta literārās aģentūras
ASV un Kespianam Denisam no Ābnera Šteina literā-
rās aģentūras Apvienotajā Karalistē. Bez jums manis te
nebūtu.

"CILVĒKA RAKSTURS IR DIEVĪBA, KAS VIŅU SARGĀ."

Hērakleits

"JA MEKLĒJAT NEPATIĶŠANAS, TAD IESKATĪETIES MAN SEJĀ."

***Elviss Preslijs, dziesma "Nepatikšanas"
no kinofilmas "Kreolu karalis"***

Prologs

Viņas ģimene

Debra Sjū aizvēra acis un ieklausījās, cik spēka. Televizors bija izslēgts, pieticīgā dzīvojamā istaba slīga tumsā, Eds bija izstiepies uz dīvāna. Vīrs gulēja kā no-sists un krāca pavisam klusi. Kad viņi iegādājās šo ne-lielo māju kvartāla attālumā no Saulrieta bulvāra, Eds uztraucās par to, ka viņiem traucēs satiksmes trokšņi, taču tie nemaz nebija tik uzbāzīgi. Debra Sjū ātri pie-rada pie dūkoņas un secināja, ka tā ir pat mierinoša. Viņa pieskārās vīra plecam.

– Iesim gultā, mīlais. Celies!

Eds satrūkdamies pamodās, iepleta acis un mirkšķi-nāja. – Kas ir noticis?

– Ir vēls. Bet citādi viss kārtībā.

Jau nākamajā brīdī viņš atslābinājās un pievēra plak-stus. – Tu mani nobiedēji. Piedod.

– Nudien, ir vēls. Es tūliņ nākšu.

Pietrausies kājās, Eds izgrīļojās priekšnamā. Debra Sjū dzirdēja, ka viņš ieiet tualetē un pēc tam atkrīt gultā, bet pati nepakustējās, lai viņam pievienotos, un nočukstēja viņa vārdu: – Eds. – Tad viņa pateica savu vārdu: – Debra Sjū. – Nosauca meitu: – Izabela. – Viņa pasmaidīja. – Mana ģimene.

Beidzot Debra Sjū piecēlās no krēsla un izstaigāja klusumā grimstošo māju, pārlicinājās, ka ārdurvis un sētas puses durvis ir aizslēgtas, rūpīgi pārbaudīja logus, izslēdza gaismu istabās un iedarbināja signalizāciju.

Siltais nakts gaiss bagātīgi smaržoja pēc jasmīniem un apelsīnkoka ziediem, bet varēja sajust arī svaigas krāsas smārdu. Kad tika slēgts depozītkonts, viņi savu māju izkrāsoja dzīvespriecīgās krāsās – koši citronīgā un persiku tonī ar rotājumiem bālā laima un burgundieša noskaņā – un jokoja, ka piešķīruši miteklim jauna automobiļa aromātu. Eds dārzā iestādīja apelsīnkokus, jasmīns tur jau auga, un Debrai Sjū tas patika. Jasmīns bija zīme – viņu brīnišķīgais namiņš būs pilns laimes.

Debra Sjū izslēdza āra apgaismojumu un aizsoļoja pa gaiteni, apstādamās pie Izabelas istabas, kur mazā meitiņa dziedāja, un apslāpējama smieklus.

Izabela padarīja viņu maigāku.

Trīs gadus vecā apburošā meitene bija mīļa, labsirdīga un gandrīz vienmēr laimīga – viņu vienīgais bērns, lai gan Debra Sjū un Eds runāja par vēl vienu.

Piegājusi tuvāk, Debra Sjū ieklausījās.

– La-la-la-LA-la-la. – Izabela gulēja gultiņā, vicināja

rociņas un savā nodabā dziedāja, un Debra Sjū mēģināja neiesmieties. – La-LA-la-LA.

Iekšā viņa negāja, negribēja iztraucēt Izabelu un pēc tam pakļauties un aiznest meitu uz vecāku gultu. Pagaidām mazā atradās fantastiskā, skaistā sapņu pasaulē un iztēlojās trīs gadus vecām meitenēm piemērotas vīzijas.

Savu meitu Debra Sjū mīlēja tik ļoti, ka acīs sariesās asaras.

– Katra diena, mīlulīt. Katra tavas dzīves diena būs tikpat laimīga kā šī. Mēs ar tēti par to parūpēsimies.

To pateikusi, viņa aizsteidzās uz guļamistabu. Eds jau bija aizmidzis un vairs nekrāca. Debra Sjū iztīrīja zobus gan ar pastu, gan ar diegu, noskaloja seju, apsēdās uz gultas malas un ieklausījās. Bija dzirdama tikai pieklusinātā meitiņas radītā melodija.

– La-la-LA-LA-la-LA-LA.

Tagad Debra Sjū vairs nesmaidīja. Viņa attaisīja naktsgaldiņa atvilktni un nopētīja melno SIG Zauera sistēmas deviņu milimetru pistoli. Identiska atradās arī naktsgaldiņā Eda pusē. Viņi bija iegādājušies šaujamo ročus un mācījās tos lietot. Trenējās.

Debra Sjū aizvēra atvilktni, apgūlās blakus vīram, pieskārās viņa plaukstai un nopūtās – gluži kā spoks tumsā.

– Mammīte un tētis pasargās tevi.

Vēlreiz ieklausījusies – lūgdamās, lai nedzirdētu to, ko nekad negrib dzirdēt, – viņa beidzot aizmiga.

